

enten ophævet eller ogsaa ere §§ 1—11 enten indbefattede i det nærværende Lovforslag eller ligefrem optagne deri. Saaledes ere §§ 8, 9, 10 og 11 optagne i dette Lovforslag som a, b, c, og d, og man har ment, at det var rimeligere ogsaa at optage § 12 og saa ganske udslætte Lov af 25de Marts 1851.

Til § 3 i Lovforslaget er der stillet et Vndringsforslag af Udvalget med Undtagelse af 3 Medlemmer, og dette Flertalsforslag gaar ud paa, at „ved Bortfæstning af Bøndergods for Livstid skal Jagtretten for Eftertiden altid følge Brugsretten; dog undtages Holme, Smaøer og tilborligt indhegnede Jagtarealer, naar disse ere under en Besiddelse og for Dernes Vedkommende ifkun udgøre et Kirkejogn“. Jeg maa imidlertid bede de ærede Medlemmer lægge Mærke til, at denne Paragraf hænger sammen med den næste. Den næste Paragraf lød efter Regeringsforslaget, saaledes som det var vedtaget i Landstinget, paa, at Ejeren eller Brugeren kunde overdrage sin Jagtret paa et vist Aaremaal, dog ikke over 15 Aar ad Gangen. Udvalget har imidlertid gjort en Forandring deri, idet det har foreslaaet, at der i Stedet for det kommer til at staa, at Ejeren eller Brugeren kan overdrage sin Jagtret for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal, dog ikke over 5 Aar ad Gangen. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at disse to Paragraffer for saa vidt høre sammen eller supplere hinanden.

Til § 5 er der af et Mindretal stillet Forslag om, at der i Paragraffens 6te Linie skal udgaa „eller med Færdsel paa Isen langs med den“. Flertallet er gaaet ud fra, at hvis det ikke staar der, vil der kunne blive Jagt om Vinteren, naar der er Is, paa Steder, hvor der ikke maa jages om Sommeren, og Flertallet har endvidere ment, at de Ejendomme, som grænse op til Havet eller til en Indsø, saaledes vilde blive meget ubehdigt stillede, og det at ligge op til Havet eller en Indsø vilde være høist ubehageligt i denne specielle Henseende, skønt det jo ellers i Almindelighed betragtes som en Fordel. Man vil nemlig saa kunne have enhver sm helst, der vil gaa paa Jagt, gaende lige op til sin Grund. Hvis man tænker sig, at der laa blot en smal Bræmme Is og en Hj i Nærheden, vilde den Mand, der ejede Jorden der, kunne have en meget betydelig Færdsel. Der har i Udvalget været Tale om at sætte en vis Grænse — saa og saa mange Alen — men det har man ikke kunnet blive enig om, og Flertallet har altsaa holdt paa det, der stod, hvorimod et Mindretal har foreslaaet,

at Jagten skulde være fri lige indtil Landjorden. — Til § 6 er der under Nr. 5 stillet et Vndringsforslag om en Forandring — at der er indløbet en Trykfeil, har Formanden gjort opmærksom paa — i Overensstemmelse med det oprindelige Regeringsforslag, saaledes, at Bestemmelsen altsaa herefter vil komme til at lde ligesom i Regeringsforslaget. Vndringsforslaget under Nr. 6 har kun Hensyn til nogle Bestemmelser, som ere gjorte et andet Sted, det skal jeg ikke videre omtale. Vndringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa en noget anden Affattelse af de Bestemmelser, som staa i det foreliggende Lovforslag, derhos er tilføjet Ordet Doner, idet man har ment med visse Indskrænkninger ogsaa at kunne tillade Brugen af dem. Vndringsforslaget under Nr. 8 til § 7 omhandler den Forpligtelse, som en Bruger, der har Ret til at skyde visse Arter Vildt, skulde have efter Lovforslaget til at aflevere Vildtet, medens den jagtberettigede paa den anden Side skulde have Forpligtelse til at staffe Jordbrugeren Fred, og det skulde være „inden 3 Dage efter at Jordbrugeren bevislig har opfordret ham dertil.“ Dette „inden 3 Dage efter at“ har man rettet til „uagtet“; det er ogsaa i Overensstemmelse med Regeringsforslaget. I sidste Linie af 1ste Stykke staar der videre, at den jagtberettigede skal paavise en Mand i Sognet, til hvem Aflevering kan finde Sted; dette er foreslaaet forandret til, at „Meddelelse“ kan finde Sted til ham; det er i Overensstemmelse med Retslæsen ovenover i samme Stykke. I § 9 i Forslaget forbydes det at drive Jagt paa anden Mandes Sædemarker, naar Kornet ikke er mejet og opbundet, men saa undtages „Jagt efter Kron- og Daavildt“. Der har Udvalget tilføjet: „Naar Brugeren begærer det“; thi hvis han ikke gør det, er der jo ingen Anledning dertil, hvorimod der kunde ske Misbrug fra Ejeren Side, og det har man villet undgaa.

I § 11 har man omændret det, som Lovforslaget havde foreslaaet om Hunde, idet man ikke har fundet det hensigtsmæssigt, og har i Stedet derfor indsat et nyt Stykke, hvori der staar: „Strejser en Hund om uden for de Beje og Stier, som ere aabne for almindelig Færdsel, er Hundens Ejerskalben en Bøde saa vel til Jordbrugeren som til Jagtejeren. Kunne hverken Jagtejeren, Brugeren eller Medlemmer af deres Husstand paavise Hundens Ejerskalben, er Jordbrugeren eller Jagtejeren berettiget til, efter først at have givet den lokale Øvrighed eller Sognejogden Meddelelse, at lade Hunden nedstøde, naar den atter træffes streifende paa Jagtgrunden og ikke lader sig optage. Endvidere har den jagtberettigede